

ת"פ 46408/08/15 - מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ נגד ע ש - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 46408-08-15 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
תור-זאבי

המאשימה

נגד

ע ש - הובא וע"י עו"ד בני שקד

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום, שתוקן במסגרת הסדר דיוני, בשתי עבירות של **שוד בצוותא** לפי סעיפים 402(א) + 29 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בשתי עבירות של **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ובעבירה של **ניסיון שוד** לפי סעיפים 402(א) + 25 לחוק העונשין.

2. כתב-האישום מפרט שני אירועים מתוכננים של שוד מוניות, שבוצעו במעורבות של אחר (להלן: "א"), ונסיון שוד מונית נוסף, במהלך החודשים יולי ואוגוסט 2015.

מהאישום הראשון עולה, כי עובר ליום 26.7.15 קשרו הנאשם וא קשר לשדוד את נהג המונית מ. ע. (להלן: "המתלונן"). במסגרת הקשר, א התקשר ביום 26.7.15 למתלונן, עמו יש לו היכרות מוקדמת כלקוח, ותיאם עמו שיאסוף את חברו, הנאשם, מתחנת אוטובוס הסמוכה לעיר נשר.

בהמשך אותו היום, בשעה 17:30 לערך, בהתאם לתכנון, הנאשם עלה למונית של המתלונן, התיישב לצדו של המתלונן ונסע עמו לכיוון נתניה. במהלך הנסיעה א התקשר מספר פעמים אל הנאשם והורה לו לכוון את המתלונן אל עבר מחסום טול כרם. קילומטרים ספורים לפני המחסום, הנאשם הורה למתלונן לעצור את המונית בצד, ובהתאם לתכנית שרקם עם א, הנאשם אמר למתלונן שמדובר בשוד, החל לצעוק עליו שייצא מהמונית ואיים שירצח אותו אם ידווח על כך למשטרה. המתלונן ניסה לקחת את הטלפון הנייד שלו, אך הנאשם משך את ידו בחוזקה ובתגובה המתלונן נמלט מהמונית. לאחר מכן, הנאשם המשיך בנסיעה מהירה לכיוון המחסום עם המונית.

מהאישום השני עולה שבמסגרת הקשר, ביום 8.8.15 בשעה 23:00 לערך, עלו הנאשם וא למונית של של ר.ב. (להלן: "המתלוננת"), ולבקשתם הסיעה אותם אל עבר מחסום טול כרם.

כ- 200 מטרים לאחר המחסום ירד א מהמונית והנאשם עבר לשבת במושב הקדמי, לצידה של המתלוננת. בהתאם לתכנון המוקדם בין השניים, הנאשם אמר למתלוננת שתצא מהרכב "או שיהיו בעיות". המתלוננת ניסתה לקחת את הטלפון הנייד שלה, אך הנאשם בתגובה נתן לה מכה על היד והיא נמלטה מהמונית עם תיקה בלבד. לאחר מכן, המשיך הנאשם בנסיעה מהירה לכיוון טול כרם עם מונית המתלוננת.

מהאישום השלישי עולה שביום 17.8.15 בשעה 18:00 לערך, בתחנת רכבת חדרה, עלה הנאשם למונית של מ.ג. (להלן: "המתלונן מ'"), התיישב לצדו וביקש להסיעו אל עבר המחסום. כ- 200 מטרים לאחר שעברו את המחסום, ביקש הנאשם מהמתלונן מ' לעצור בצד, נטל את שני מכשירי הטלפון של המתלונן והניחם מתחת למושב. בהמשך דחף בחוזקה את המתלונן בפניו ובחזה, צעק לעברו שייצא מהרכב ואף ניסה לשלוף את מפתחות הרכב ממקומם.

המתלונן מ', בתגובה, דחף את הנאשם אל עבר החלון הקדמי, ביצע פניית פרסה ונסע חזרה לכיוון המחסום, תוך שהוא קורא לעזרת החיילים במחסום. הנאשם פתח את דלת המושב שליד הנהג וניסה להימלט. עם עצירת המונית במחסום הצליח הנאשם להשתחרר ממושב והחל בבריחה, עד שנתפס על ידי חיילי המחסום.

תסקיר שירות המבחן

3. במסגרת ההסדר שגובש בין ב"כ הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

מהתסקיר עולה שהנאשם הוא רווק בן 26, תושב הכפר עוספיא, בן למשפחה דרוזית המנהלת אורח חיים דתי-שמרני, נתון בתנאים מגבילים בבית הוריו ואינו עובד. הנאשם נעדר עבר פלילי.

הוריו מתוארים כאנשים הסובלים ממגוון בעיות רפואיות ונפשיות. הנאשם מסר, שעל רקע העדר תפקוד הוריו ובשל היותו האח הבכור, נטל הפרנסה נפל על כתפיו מגיל צעיר. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. לא גויס לצבא, בשל היותו אדם דתי בזמנו, כשבעקבות מעצרו החל להתרחק מהדת. בתקופה שטרם מעצרו עבד בגיזום בעסקו הפרטי, אך לאחר תאונת עבודה קשה הפסיק לעבוד ואחיו מנהל את העסק.

הנאשם שיתף, כי בעברו משברים רגשיים ושני ניסיונות אובדניים, על רקע חוב כספי ואהבה נכזבת, אך לא פנה לאבחון פסיכיאטרי. בתחילת תקופת המעצר איים בהתאבדות והופנה לבדיקה פסיכיאטרית, נמצא כשיר לעמוד לדין והוחזר למעצר תחת השגחה. על רקע דיווחים אלו, לאחר שחרורו הופנה על-ידי שירות המבחן לבדיקה פסיכיאטרית אשר התבצעה באמצע חודש ספטמבר 2016. הנאשם דיווח על מצב רוח ירוד, חרדות, קשיי שינה וירידה במשקל. ההערכה הפסיכיאטרית העלתה אפקט חרדתי ודיכאוני ללא מחשבות אובדניות, כאשר הנאשם סובל מהפרעת הסתגלות והפרעת אישיות לא מוגדרת והומלץ על טיפול בכדורים נגד דיכאון ועל כדורי שינה.

בהתייחסותו לעבירה, הנאשם קיבל עליו אחריות פורמאלית ומסר, שהתגייס לבצע את חלקו בעבירה מתוך

כוונה לעזור לחברו - שותפו לעבירה, שהסביר לו כי המתלונן חייב לו כסף והוא מעוניין להחזיר את הכסף באמצעות גניבת רכבו. באשר לאישומים הנוספים, מסר כי הוא ושותפו ביצעו את העבירות על רקע סיכום עם בעל מוסך בטול כרם, שהחזיק ברכבו של הנאשם לצורך תיקון. לגרסתו, בעל המוסך ביקש לגבות ממנו סכום גבוה עבור התיקון, סכום שלא יכול היה לעמוד בו, על כן סיכמו ביניהם שיעבירו לו שני רכבים גנובים וכך רכבו ישוחרר. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו מחובר לחומרת העבירות, ממוקד בהשלכות הסתבכותו על חייו ובני משפחתו, ואינו מבין את הנזק שנגרם לנפגעים.

בבחינת גורמי הסיכון התרשם שירות המבחן מהיעדר בשלות רגשית, קושי ליתן אמון באחר ולהתמודד עם מצבי חיים הדורשים התארגנות וכוחות אגו. נראה, כי במצבים אלה עלול הנאשם לפעול מתוך חוויה קורבנית ומניפולטיבית, ללא מודעות לדרך התנהלותו, מניעה והשלכותיה.

לאור מאפייני אישיותו, היעדר קבלת אחריות אקטיבית לביצוע העבירות וההתרשמות מקשייו בהתמודדות עם מצבי חיים מורכבים, להערכת שירות המבחן קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות בעתיד. לאור כל האמור לעיל, כשהנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית מלבד ליווי פסיכיאטרי, אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיכולה להפחית מרמת הסיכון הקיימת.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

4. הגב' ר. ב., נהגת המונית - המתלוננת באישום השני, העידה וסיפרה, כי גם אביה היה נהג מונית, היא עצמה עובדת כנהגת בחברה כ - 7 שנים, אך לאחר האירוע אינה עובדת יותר בלילה וחושדת באנשים.

מסרה, כי בעבר לא פחדה מדבר, אך בשעת האירוע פחדה מאד, הנאשם במעשיו ערער את אישיותה ובטחונה, וכיום בוחנת כל נוסע בטרם הוא עולה למונית. כן פירטה את הנזק הכלכלי שנגרם לה, שכן היא רכשה את המונית כרכב חדש ב - 70000 ₪, וקיבלה פיצוי עבורו בסך של 38000 ₪.

מר מ. ג., הוא המתלונן מ' מהאישום השלישי, בן 55 ועובד כנהג מונית בשנתיים האחרונות, תיאר בעדותו בבית-המשפט את האירוע לפרטיו, לרבות את תושייתו שסייעה לתפיסת הנאשם. מר ג. הרחיב באשר להשפעת האירוע עליו, בכך שהפסיק לעבוד בלילות, אינו לוקח נוסעים שבהם חושד, הפסיק להסיע פועלים עם אישורים ואינו עובד יותר בסופי שבוע - כך שפרנסתו נפגעה באופן ממשי. הדגיש, כי כיום חושש ממש מנוסעים.

המתלונן באישום הראשון, מר מ. ע., הגיש הצהרת נפגע (ת/1) בה תיאר, כי מאז השוד הוא אדם מפוחד, אשר רק לעיתים עובד על המונית, הוא חושש מכל נסיעה, אך ציין שעם הזמן יתגבר. ציין, שהנזק הכספי שנגרם לו עומד על סך של 30,000 ₪, שכן המונית שהייתה חדשה לא נמצאה והוא פוצה ב - 80% מערכה. ביקש פיצוי של 100,000 ₪ שכולל "קנס" של 30,000 ₪ לטובתו ו- 70,000 ₪ פיצוי.

ראיות מטעם ההגנה

5. הוגש מכתב מאת ראש המועצה המקומית X מיום 10.10.16, ממנו עולה כי משפחתו של הנאשם מטופלת ברווחה, מצבה הכלכלי קשה והנאשם מוכר כבחור רציני ואחראי. הבקשה היא לסייע לנאשם ולהקל עליו בעונש.

הוגש, בנוסף, מכתב מיום 26.10.16 מאת עו"ס משפחה במועצה המקומית X, ובו מצוין, כי משפחתו של הנאשם מוכרת ומטופלת באופן אינטנסיבי משנת 2006, על רקע בעיות רפואיות וכלכליות קשות. צוין שהנאשם הוא אדם ביישן ומופנם ולא תמיד מסוגל להסביר את עצמו בצורה ברורה, כאשר תשומת לב והכוונה נכונה יכולות לסייע לו, ויש לעודדו וליתן לו הזדמנות נוספת.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה תיארה את הערכים המוגנים שנפגעו והדגישה, כי המדובר בעבירות שוד חמורות הכוללות תכנון מוקדם ואיסוף מידע, תחכום, אשר בוצעו בצוותא תוך שימוש באיומים.

עתרה היא לקביעת מתחם ענישה שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר בפועל בגין כל אירוע, והסכימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, לאור הודייתו בהזדמנות הראשונה, היעדר עבר פלילי, והעובדה שהוא משמש כעד נגד שותפו המנהל הליך הוכחות. עם זאת, הפנתה לאמור בתסקיר המפרט את רמת הסיכון הגבוהה הטמונה בנאשם, העדר מוטיבציה שלו לטיפול, ולקיחת האחריות הפורמאלית.

ב"כ המאשימה עתרה, בנוסף, לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים, בהתחשב בעדויותיהם.

7. ב"כ הנאשם ביקש להגיש את טיעוניו בכתב (על רקע מצבו הבריאותי). בטיעונים אלו הדגיש, כי הנאשם נגרר לביצוע המעשים על-ידי א, כשהוא הודה במעשים, שיתף פעולה מייד עם מעצרו וסיפר כיצד האחר הדיח אותו לבצע את העבירות. לגישת הסניגור, נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הנפשי והעובדה שמעולם לא הסתבך בפלילים, הפכו אותו לטרף קל בידי האחר. עוד הזכיר, כי הנאשם לא עשה כל שימוש בנשק חם או קר.

בניגוד לאמור בתסקיר שהוגש, היפנה הסניגור לאמור בתסקיר המעצר ממנו עלה שהנאשם הבין את חומרת מעשיו וביקש סיוע מקצועי.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה שנע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

דין והכרעה

8. על-פי המבחנים שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 29.10.14) ובע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (מיום 29.12.14) כתב-האישום מתאר שלושה אירועים שונים, ולגבי כל אחד מהם ייקבע מתחם עונש הולם בנפרד.

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הנאשם, במעשיו, פגע ברכושם של שלושה קורבנות שונים ובתחושת הבטחון האישית שלהם. בפסיקת בית-המשפט העליון עולה המסר לפיו בעבירות שוד, מעבר לפגיעה בהיבט הכספי והכלכלי והפגיעה בשלמות גופם של הקורבנות, קיימת גם פגיעה בשלומם ובבטחונם של הציבור בכללותו (ראו, למשל, בע"פ 2817/15 דהן נגד מדינת ישראל [1.7.15]).

הפגיעה בערך המוגן היא קשה וממשית, באשר האמצעי רב-הערך ששימש את הקורבנות לצורך פרנסתם נשדד מהם בעורמה, תוך איומים קשים ובמקרה האחרון גם תוך שימוש באלימות - אם כי לא כזו המצויה ברף חומרה גבוה.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, יש להבחין בין שני האישומים הראשונים לבין האירוע האחרון. בשני האירועים הראשונים, אשר הסתיימו בשוד מוניות המתלוננים, היה מעורב גם שותפו של הנאשם, א. בשניהם קיים דפוס של תכנון מוקדם, איסוף מידע, ונקיטה בדרכי עורמה ובאיומים במהלך השוד.

האישום השלישי בוצע על-ידי הנאשם לבדו, כשבאירוע זה הנאשם נקט באלימות, מינורית יחסית, כלפי המתלונן מ'. התושייה של המתלונן מ', אשר ניצל את הקירבה למחסום כדי להסתייע בחיילים, היא שהביאה לתפיסתו של הנאשם ולכך שאירוע זה הסתיים בנסיון שוד בלבד.

עובדות האישומים מלמדות על הדומיננטיות של הנאשם, אשר לא היסס מלנסות ולשדוד מונית בגפו, ויש לדחות את טענותיו כי נגרר אחר א או פותה על-ידו לביצוע העבירות.

מעדויות המתלוננים (לרבות הצהרת הנפגע של המתלונן) ניתן ללמוד על הנזקים הכספיים שנגרמו לכל אחד מהם. המדובר בנזקים ישירים למי שנשדד רכבו, ולנזקים כלכליים ארוכי טווח לגבי כל נפגעי העבירות, הבאים לידי ביטוי בכך שנאלצו לשנות את שגרת עבודתם על רקע הערעור בתחושת הבטחון שלהם לאחר האירועים. כך גם, ניתן היה להתרשם מהמשקע הנפשי שנותר לקורבנות מעשיו של הנאשם עד היום.

12. לעניין מדיניות הענישה באשר למקרי שוד של נהגי מוניות וגניבת המוניות ייאמר באופן כללי, כי:

"נהגי מוניות הפכו בשנים האחרונות טרף קל למעשי שוד, הואיל ונאסר עליהם לבחור את נוסעיהם, ולא אחת מנוצלת עובדה זו על ידי אנשים חסרי מצפון כדי להסיעם למקומות

עמוד 5

מבודדים שם הם תוקפים את הנהגים, מאלצים אותם לברוח על נפשם, וגונבים את רכביהם. זו התנהגות שחומרתה רבה, ולא אחת פסקנו כי יש להשית בגינה תקופות מאסר ממושכות, במטרה להבהיר לכל את המחיר שיידרשו לשלם אם יימצאו חוטאים בכך" (ראו בע"פ 1885/07 נאסף נגד מדינת ישראל [1.7.08], פסקה 3; להלן: ע"פ נאסף).

13. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, כאשר ייקבע מתחם שונה לגבי אישומים 1 ו- 2 - שהם אירועים מתוכננים שבוצעו יחד עם אחר והסתיימו בשוד המונית תוך נקיטה בדרכי עורמה ואיומים מילוליים, לעומת אישום 3 - אשר הסתיים בנסיון בלבד תוך שהנאשם השתמש באלימות פיסית מינורית.

14. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים, אשר לא היתה רלבנטית לנסיבות ביצוע העבירות בענייניו של הנאשם, וכן עיינתי בפסקי-דין נוספים; לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

בע"פ נאסף נדון עניינו של מערער, אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירות חמורות יותר של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ובשהייה בלתי חוקית בישראל. נסיבות העבירות גם הן חמורות מאלו שביצע הנאשם שלפניי, כאשר עבירת השוד בוצעה בחבורה עם שניים אחרים. בשלב מסוים כיוונו את נהג המונית לסמטה, שם אחזו בו, חנקו אותו והכווהו באגרופיהם, ונמלטו מהמקום עם המונית. בית-המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש ואישר עונש מאסר בפועל בן 5 שנים שהוטל על המערער, חרף טענתו כי היה הפאסיבי באירוע.

בפסק-דין שניתן בחודש זה - ע"פ 8487/15 פלוני נגד מדינת ישראל [8.11.16], נדון עניינו של מערער, בגיר-צעיר כבן 18 ומחצה בעת ביצוע העבירות, אשר הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובשוד מזוין לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

המערער, יחד עם בחור צעיר נוסף ושני קטינים, תכננו לבצע שוד של נהג מונית ולגנוב את המונית. לאחר שנכנסו למונית שחלפה במקום, ביקשו להסיעם למקום מבודד באזור תעשייה - מקום שתואם מראש בין בני החבורה. המערער ישב בסמוך לנהג, וכשהגיעה המונית ליעדה, יצא המערער מהמונית ואמר שהוא יוצא להביא כסף. בהמשך יצא המתלונן מהמונית כדי לבדוק לאן הלך המערער, ובשלב זה שדדו אותו הנאשמים יחדיו. אחד הנאשמים הצמיד חפץ דמוי אקדח לראשו של המתלונן, איים שאם יתנגד יירה בו והפילו על הקרקע, ובעודו על הקרקע, הצטרף המערער ותקף את המתלונן. בהמשך, הובילו המערער ואחד הנאשמים את המתלונן לשדה סמוך, קשרו את ידיו של המתלונן מאחורי גבו והמשיכו להכותו. הנאשם האחר גנב את המונית והחל לנסוע מהמקום, בעוד המערער והאחרים נותרו לשמור על המתלונן. כשכוחות משטרה התקרבו למקום הם נמלטו והותירו את המתלונן קשור וחבול. האירוע הסתיים בגניבת המונית, שני טלפונים ניידים ו- 3,000 ₪ במזומן שהיו ברשות הנהג ובמונית. למתלונן נגרמו חבלות בפניו, ברגליו ובידיו.

המערער שיתף פעולה בהליך טיפולי וכן עבר ניתוח להוצאת גידול סרטני, ושירות המבחן המליץ לסיים את עניינו בענישה של מאסר בעבודות שירות.

בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער הושת עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 2040/15 **אלעיש נגד מדינת ישראל** [24.3.16] נדון עניינו של המערער אשר הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן בעבירה של שוד מזוין לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין. אירוע זה גם הוא חמור מאלו שביצע הנאשם. המערער עלה למונית חולפת עם חברתו וישב מאחורי נהג המונית, ובמהלך הנסיעה עטה המערער כפפות על ידיו. כאשר המונית הגיעה למקום חשוק, החל המערער להכות את המתלון בראשו ובפניו באמצעות הכפפות שהיו על ידיו. המתלון יצא מהמונית בעודו מקלל ומכה את המערער בבעיטות ובאגרופים, והמערער בעט במתלון שנפל כתוצאה מכך.

המערער חזר אל המונית, נכנס למושב הנהג ונסע יחד עם המונית כשחברתו עימו, ואילו המתלון נותר במקום כשהוא חבול ומדמם מראשו. בטרם ירדה מהמונית, נתן לחברתו כסף והזהיר אותה שלא תדבר. המערער בעל עבר פלילי מכביד ובעת האירוע היה אסיר ברישיון.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 5 ל- 8 שנות מאסר בפועל, השית על המערער 7 שנות מאסר, ולאחר הפעלת מאסר מותנה עונשו הועמד על 8 שנות מאסר בפועל. בית-המשפט העליון הקל במעט בעונשו, תוך חפיפה של חלק מהמאסר על תנאי שהופעל, והעמיד את עונשו של המערער על 7 שנים וארבעה חודשים.

15. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים עם נסיבות דומות ובעיקר חמורות יותר, ולאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מן האירועים המפורטים באישומים 1 ו- 2. לגבי אישום 3, שעניינו נסיון שוד תוך שימוש באלימות ברף לא גבוה, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ל- 42 חודשי מאסר בפועל.

16. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

17. הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו עוד במהלך חקירתו, ועתיד לשמש כעד תביעה בהליך ההוכחות המתנהל בעניינו של א. לנסיבות אלו, המשמשות כשיקולים לקולא, יש להוסיף את מצבו הנפשי של הנאשם, המצריך טיפול וליווי.

יזכר, כי מהתסקיר עולה תמונה של נאשם אשר טמון בו סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות, אשר אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו ואינו מביע תובנה לנזקקותו הטיפולית. חרף האמור, ב"כ הפרקליטות, בהגיונותה, סבורה שראוי להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם של כל אירוע.

18. בהתחשב בכך שהמדובר במסכת מעשים אשר התרחשו בתקופה תחומה, בהן הודה הנאשם במהלך חקירתו במשטרה ובבית-המשפט, החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים, כקבוע בסעיף 40ג'(ב) לחוק העונשין. לצורך כך, כמובן שאראה לנגד עיניי את המתחמים שנקבעו על-מנת להימנע ממצב בו העונש הכולל אינו הולם את טיבו של כל אירוע - ובמיוחד במצב שבו עסקינן בריבוי קרבנות, שכל אחד מהם הוא עולם ומלואו.

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

54 חודשי מאסר בפועל מהיום, ובניכוי תקופת מעצרו: 17.8.15 - 11.11.15.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות שוד לפי סימן ג' לפרק י"א לחוק העונשין, לרבות נסיון.

הנאשם יפצה את מר מ ע ואת גב' ר ב בסך של 15000 ₪ כל אחד, ואת מר מ ג בסך של 10000 ₪. סכום זה של 45000 ₪ יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 1.12.17. לא יופקד הפיצוי במועדו, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר-הדין ועד התשלום המלא והגבייה תועבר למרכז לגביית קנסות.

על ב"כ המאשימה למסור את פרטי נפגעי העבירות למזכירות בית-המשפט תוך 7 ימים ולהודיע להם לאלתר אודות הפיצוי שנפסק לטובתם.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, במעמד הנוכחים.